

Beszéd a zászló előtt.

Kedves Magyar Gyermekek!

Munkánk kezdetén első útunk az Isten házába vezetett, hogy kérjük az Ő segítségét, kegyelmét ahhoz a munkához, amelyet boldogulásunkra, felebarátaink javára, édes hazánk hasznára és az Isten dicsőségére akarunk most tíz hónapon át. Az Isten házából pedig ide vezetett útunk nemzeti szent jelvényünk, a magyar zászló elé. Nem véletlen, hogy ez így történt, valóban, ide kell vezetnie minden magyar útjának az Isten házából. Nem lehet igazi keresztény, aki egyúttal nem jó hazafi is.

Hiszen e földön nincsen számunkra hely e hazán kívül, mint a költő mondja, méltó tehát, ha e hazának engedelmes, hűséges gyermekei akarunk lenni s ezt a fogadalmat itt, hazánk e szent jelvénye előtt akarjuk megtenni.

Nézzetek a zászlóra. Három színe beleégett minden magyar lelkébe. Mindegyik színét a történelem véste, festette bele a magyar szívekbe. Mert beszédek ezek a színek. A piros eszünkbe juttatja az ezer éven át hazánkért kiontott rengeteg vért. A mi ereinkben is magyar vér folyik, hogyne lelkesítene fel bennünket is a magyar zászló **PIROS SZÍNE!**

A piros alatt ott ragyog a fehér, a becsület, a makulátlan tisztaság színe. Valóban, az igazán magyarok mindig becsületesek voltak, lelkükben tiszták. Fehérek, ragyogók, ére-nyekkel ékeskedők. Gondoljunk az árpádházi szentekre, Szent Istvánra, az ifjúság szentjére, Szent Imrére, Szent László királyra, árpádházi Szent Erzsébetre, Boldog Margitra, Hunyadi Jánosra s a többi magyar nagyságokra, akik lelkük tiszta becsületével szolgálták mindig hazánkat.

Végül ott látjuk ragyogni zászlónk alján a reménység zöldjét is. Mi lett volna velünk, belőlünk, ha nem reméltünk volna annyi sok-sok kálváriánk, megfeszítettetésünk után? Hiszen a mi történelmünk a megfeszítettetések láncolata. Megfeszítettek bennünket Mohinál, Mohácsnál, Nagymajténynál, Világosnál, Trianonnál s hogy mégis vagyunk s ma is magyarok lehetünk, csak az Istennek s annak a nagy reménységnek köszönhetjük, amely mindig ott élt minden magyar lelkében a legnagyobb megpróbáltatások között is.

Kedves gyermekeim! Most, hogy hozzákezdünk évi munkánkhoz, megerősödve a jó Isten kegyelmével, nemzeti jelvényünkől sugárzó erővel, fogadjuk meg e zászló előtt, hogy minden erőnkkel, minden tudásunkkal azon leszünk, hogy a hazának derék fiai, leányai legyünk! Ezekké pedig akkor leszünk, ha követjük nagyjaink példáját, s olyan híven teljesítjük kötelességünket, mint ők, akik e zászló alatt küzdve utolsó erejükig harcoltak, küzdöttek érte egész erejükkel és lelkesedésükkel. Mert nem halhat meg az a nemzet, amelynek fiai,

leányai élni akarnak! Ha van még bennünk akarát, ha van még bennünk őseink hitéből, reménységéből s elszántságából valami örökség, akkor nem veszünk el, s nem leszünk méltatlankok őseink szelleméhez.

MAGYAR ZÁSZLÓ.

Piros, fehér és zöld színben
Lengő magyar zászló!
Többet mesélsz a szívemnek
Mint sok cifra száz szó.

Te alattad vívta harcát
Rákóczi, Bem, Klapka,
Küzdelmüket a történet
Irta aranylapra.

Soha, soha el nem hagytad
A hős magyar népet,
Melyet annyi balszerencse,
Annyi veszély tépett.

Széttördelték szép országunk,
Hei, hogy fáj a szívem,
De te ott lengsz bátorítva
Mi fölöttünk híven.

Ott lebegtél vitéz magyar
Sergek élén büszkén
S vezetted a harcosokat,
Mint biztató tűzfény.

S addig míg te vezetsz minket
Félre gond és bánat!
A régi, nagy Magyarország
Majd újból feltámad!

Feleki Sándor.

A tanuló napi munkarendje

Ma, mikor nagyon sok gyermek szülői egész nap távol vannak otthonuktól, a gyermekkel csak este találkozhatnak, amikor fáradtan hazatérnek, nem sok idejük marad arra, hogy megbeszéljék vele a napi eseményeket, arra meg éppen semmi idő sem jut, hogy megkérdezzék tőle, mivel töltötte az időt, amióta nem voltak együtt.

Nem lesz tehát hiábavaló, ha mindjárt a tanév elején közösen megbeszéljük tanulóinkkal, hogyan osszák be idejüket. Közös megbeszélés alapján azután kialakul egy napi munkaterv, amit a táblára írunk, ők pedig másolják le füzetükbe.

Természetesen nem lehet egy tanítási évre egyetlen munkarendet állítani meg csupán, annak mindig az évszakhoz is alkalmazkodnia kell.

A következőkben összeállítottunk egy munkarendet, amely egész esztendőre szól. Természetesen nem azzal a célzattal, hogy ennél jobbat, a körülményekhez alkalmazkodóbbat nem lehetne készíteni, vagy hogy parancsként minden tanulóra nézve ezt kötelezően előírjuk. Ez a munkarend csak támpontul kíván szolgálni a tanulónak időbeosztásánál, mert a jobbfejú tanuló valószínűleg soknak fogja találni az itt felvett tanulási időt,